

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 5. Quæ in Causa Gotteschalci secuta sint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

§. V.

Sæculum IX,
A. C. 852.*Quæ in Causa Gotteschalci secuta
sint.*

Interim Hincmarus, ex epistola Amoloni ad Gotteschalcum intelligens, quod a mente ipsum damnandi non procul abesset, data ad eum epistola modum, quo Gotteschalcus Moguntiaë & Cadurci iudicium subiisset, atque ejusdem Doctrinam summam edocuit. Pardulum quoque Episcopum Laodunensem compulit, ut Amoloni hac de re scriberet, & ambo suis epistolis etiam epistolas Rabani ad Nothingum Episcopum Veronensem datas adjecerunt. Remigius Archiepiscopus Lugdunensis Amoloni Successor his litteris vulgato Scripto respondit, in quo Doctrinam Hincmari non in totum approbat, & de sententia in Gotteschalcum lata loquitur in hunc modum: *Rationi consentaneum nobis non videtur, quod hic miserabilis Monachus, ad Iudicium Episcoporum perductus, prius ab Abbatibus presentibus ad flagella damnatus, & deinde ab Episcopis secundum Canones judicatus fuerit. Penam omnino merebatur sustinere ob contumelias, quas in Episcopos coniecisse dicitur; sed expediisset hanc non ab ipsis sed ab aliis infligi. Quod vero ad ejus opiniones spectat, parcite nobis, si fateamur, ea quæ de prædestinatione*

c. 2. p. 100.

c. 24. p. 107.

Edit. Maug.

Sæculum IX. *ne docuit, vera esse, & neminem nostrum
A. C. 852.* *ea negare posse, si Catholicus audire velit.*
Hinc vehementer dolemus, non hunc misera-
bilem hominem, sed veritatem Ecclesia
fuisse damnatam. Et infra: Id vero cum-
c. 25. p. 109. *etis videtur horrendum, quod flagris (exem-*
plum crudelitatis inauditum) fuerit tam
diu conersus, ut nobis narraverunt testes
præsentes, usque dum in ignem, ante ipsius
pedes excitatum, projecisset Commenta-
rium, quem ex Textibus Scripturæ & Pa-
trum collectum Synodo traditurus erat.
Cum tamen hactenus in Ecclesia omnes
Hæretici non verberibus sed verbis & ra-
tione erroris convicti fuerint. Longam
& inhumanam miserabilis hominis capti-
vitatem, ut nobis videtur, aliquo solatio
temperare oportuisset, non vero ad despe-
rationem impellere fratrem, qui charita-
te conservandus erat, & pro quo JEsus
Christus mortuus est. Istud ad tres epi-
stolas Responsum sequitur Tractatus bre-
rior, cui Titulus: Resolutio Quæstionis,
de damnatione universali omnium homi-
num in Adamo & de Liberatione quorum-
dam in JEsu Christo.

Doctrinam in his omnibus Scriptis con-
tentam singillatim ad examen non voco;
res enim hæc esset fastidii plena & nullius
emolumenti. Omnes hi Scriptores con-
tendebant, se defendere Doctrinam Eccle-
siæ, quam S. Augustinus ceterique SS. Pa-
tres

tres explicabant, & quam præ manibus nostris habemus. Cum igitur hanc nostris oculis legere & de sensu judicare valeamus, parum interest, scire, num aliqui Scriptores Sæculi noni Patres male interpretati fuerint. (*) Istorum Scriptorum auctoritas tanta non est, ut contrarium sentire non liceat, nec etiam instituti mei ratio postulat, omnes disceptationes Doctorum privatorum referre, quando causa non fuerunt, ut in Ecclesia nova Fidei Definitio vel Decretum, cui obedire teneamur, ederetur.

Illud maxime meretur notari, utramque partem existimasse, quod ex omnibus Patribus S. Augustinus ille sit, cujus Auctoritatem præ ceteris in materia de prædestinatione & gratia sequi oporteat. Hinc etiam usque adeo Hincmaro cordi erat defendere & affirmare, librum, cui Titulus *Hypomnesticon* seu *Hypognosticon*, S. Augustini opus esse. Ecclesia Lugdunensis credebatur opus esse alterius Scriptoris; at omnes Critici hodie consentiunt, ex S. Augustini calamo non fluxisse. Duo vero ex ista disputatione super Gottescalci doctrina clare dispici-

M m 5 mus;

(*) Opportuna est ista Fleurii reflexio, præsertim in materia de Prædestinatione, cujus ratio ultima est: *Judicia tua abyssus multa!* Psal. 35.

Sæculum IX.
A. C. 852.

de trib. ep.

c. 34.

c. 55.

S. Augustini

Auctoritas.

v. App. to. 10.

S. Aug. init.

Sæculum IX.
A. C. 852. mus; primum illa ætate necdum aliam
 Theologiam, nisi Scripturæ & SS. Pa-
 trum studium, fuisse notam, deinde, Epi-
 scopos adhuc proprios Ecclesiæ Docto-
 res fuisse habitos, & ex eis aliquos in
 Francia doctissimos extitisse, quamvis
 illud inficiari nequeamus, eorum stilum
 nec tersum esse nec clarum, qualis illo-
 rum erat, qui felicioribus Sæculis scri-
 pserunt, eosque multas immiscere phra-
 ses dure sonantes, quæ illius ævi rustici-
 tatem produnt.

§. VI.

S. Remigii Translatio.

Mod. 1. I. Inter hæc, cum Hincmarus Ecclesiam S.
c. 21. l. III. Remigii ampliorem reddidisset, Cel-
e. 9. lam subterraneam mira arte construxit,
 quo S. Viri Corpus, omnibus Provin-
 ciæ suæ Episcopis præsentibus transtulit.
 Corpus inventum est adhuc integrum, &
 in thecam argenteam positum, cum lin-
 teo, quo primo involutum fuerat. Sed
 pars lintei cum sudariolo, quod caput
 tegebat, in capsulam eburneam missa, &
 ad Ecclesiam Dominæ nostræ, nempe Ca-
 thedralem, delata. Non ausus est Hinc-
 marus quidquam de sancto corpore ab-
 scindere, & Regi Germaniæ Ludovico
 aliquam partem petenti rescripsit, cre-
 dere se, non sine nota temeritatis maxi-
 mæ fieri posse, ut Corpus, quod Deus
 tot